

Watzlawick, Weakland & Fisch, Change. Principles of problem formation and problem resolution (1974)

Denne boken har formet mye av måten jeg tenker og ikke minst jobber med endring på, skriver Lars Pedersen.

Change var en av favorittene blant pensumbøkene på studiet, og den har fått stå lett tilgjengelig i bokhyllen i de 20 årene som har gått siden jeg leste den første gang. «Når løsningen blir problemet», var en pirrende påstand som ledet inn til to sentrale spørsmål: *Hvordan* opprettholdes den uønskede situasjonen, og *hva* kreves for å endre den? Ingen *hvorfor* her altså. Boken forfekter den grunnleggende ideen om at det er to måter å endre på: en enkel, «sunn fornuft»-tilnærming, som ofte bare gjør vondt verre eller i beste fall ikke virker – og en «second order»-type endring, der man stiller spørsmål ved forutsetningene for problemet. De mest alvorlige problemene vi møter i livet, krever andregradsendring, hevder forfatterne. Tittelen på boka er forførerisk enkel, men det er ikke enkle teorier som blir presentert, og de er heller ikke enkle å overføre til praktisk bruk. Likevel har jeg i *Change* funnet stor inspirasjon til mitt daglige arbeid, hovedsakelig som konsulent innen OU-arbeid i offentlig og privat næringsliv, men også som terapeut.

Lars Pedersen utfordrer Raymond Madsen til å ta stafettpippen videre